

РЕШЕНИЕ

№ 12805

гр. София, 01.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **13161** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Й. Б. Й., [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв.С. С., с адрес за призоваване в [населено място], [улица], ет.1, офис 4, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №25-4332-005417/07.11.2025 г. по чл.171, т.1, б.3)ГГ) от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към отдел ПП при СДВР.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Излагат се аргументи, че в случая се касае за невиновно поведение от страна на жалбоподателя, тъй като същият обективно не е имал възможност да знае, че регистрацията е прекратена. Посочва също, че един ден след съставяне на АУАН са премахнати всички отрицателни последици от нарушението (управление на автомобил с прекратена регистрация), като видно от приложената полица и разпечатка от сайта ГФ за автомобила е сключена валидна ЗЗГО и регистрацията му е възстановена.

В съдебно заседание, жалбоподателят – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - от полицейски инспектор към отдел ПП при СДВР, издал процесната ЗППАМ №25-4332-005417/07.11.2025 г. по чл.171, т.1, б.3)ГГ) от ЗДвП, не се явява и не се представлява.

Административен съд – София-град, III отделение, 57 състав, при извършената проверка по чл. 168, ал. 1 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.11.2025 г. срещу С. Й. Б. Й. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) GA № 4088462 за това, че на същата дата около 09:20 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], управлява лек автомобил „Пежо

Партнер“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ЕТ„ЕЛИЙОС – ЙОСИФ ЙОСИФОВ“, [ЕИК], и при извършената проверка се установило, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена на 30.09.2025 г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, пр.1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

На 07.11.2025 г. въз основа на съставения АУАН ГА № 4088462, с идентични мотиви със ЗППАМ № 25-4332-005417 на полицейски инспектор в СДВР, отдел „ПП“, на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложил спрямо жалбоподателя принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца.

По делото са представени доказателства, че на 03.11.2025 г. е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за процесния автомобил, като е налице сертификат за застраховка с начало на покритието от същата дата.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на Директор на СДВР /л. 30/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които и ответника. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

Нарушението, заради което е приложена процесната ПАМ спрямо жалбоподателя Й. е за това, че е управлявал „Пежо Партнер“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ЕТ„ЕЛИЙОС – ЙОСИФ ЙОСИФОВ“, [ЕИК], регистрацията на която е служебно прекратена на 30.09.2025 г. по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП.

Цитираната норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП в редакцията си до изм., бр. 64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г., е предвиждала, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Т.е. за да произведе действието посочено в ЗДвП, прекратяването е необходимо уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и уведомление от ПП на собственика на пътното превозно средство.

Нормата на чл.143, ал. 10 от ЗДвП и тези, с които тя систематично и смислово е свързана са променени и считано от 07.09.2025г. и към датата на издаване на процесната ЗППАМ, същата вече има друго съдържание, което не изисква уведомление на собственикът на МПС.

Същевременно обаче, такова уведомление дължи информационния център по чл. 574, ал. 10 от КЗ, считано от 01.08.2025г. Нормата чл. 574, ал. 10 от КЗ предвижда, че информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен

договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.

Според ал. 11, компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В тази връзка Информационният център обменя информация с компетентните държавни органи, които:

1. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2025г., в сила от 01.08.2025г.) регистрират превозните средства в Република Б.;

2. осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата;

3. осъществяват контрол върху лицата, извършващи периодичен преглед за техническата изправност на пътни превозни средства;

4. осъществяват контрол върху обществения превоз на пътници и товари.

Според ал. 12, данните от Информационния център – до доказване на противното, удостоверяват застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или "Злополука" на пътниците, началната и крайната дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на превозното средство.

По делото е не е налично уведомление от Гаранционния фонд, което да е изпратено до собственика на процесното МПС. В приложеното към административната преписка сведение Й. сочи, че не е получавал уведомление за прекратяване на регистрацията на лекия автомобил.

Тоест в конкретната хипотеза не е била изпълнена процедурата на уведомяване на водача такава, каквато е станала след 01.08.2025г./07.09.2025г. вкл. каквато е била и към 08.10.2025г. По делото няма доказателства за получаване на уведомяването на собственика за прекратената регистрация на МПС, поради липса на застраховка ЗГО нито от ответника, нито от Гаранционния фонд, нито от Информационния център, поради което не може да се приеме, че е налице извършено нарушение от него на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДВП, а от жалбоподателя по настоящето дело - на 140, ал. 1 от същия закон и от там - да се обоснове прилагането на процесната ПАМ на това основание.

Нещо повече, следва да се има предвид, че според представения с преписката АУАН претендираното нарушение е извършено около 09:20 часа на 02.11.2025 г. В 13:14 ч. на 03.11.2025 г., според приложената по делото справка от МВР /л.23/ служебната регистрация на автомобила е била вече възстановена, с което обективно нарушението, за преустановяване на което и предотвратяване на други от същия вид е било прекратено. В тази връзка, е напълно безпредметно отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има. В тази смисъл е и Определение 1661/13.02.2026г. на Седмо отделение на ВАС, в което е посочено „...следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. 2 от ЗДВП, която указва, че служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Процесният случай, разгледан в светлината на цитираните разпоредби показва, че към момента на сключване на задължителната

застраховка „Гражданска отговорност“ и представяне пред административния орган на валидна полица за това, са настъпили материално правните предпоставки за служебно възстановяване на прекратената регистрация на превозното средство. .. Със сключването на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ са постигнати целите по чл. 22 от ЗАНН - предотвратяване и преустановяване на административното нарушение и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от него.“.

По изложените мотиви съдът намира жалбата за основателна, което налага отмяната на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005417/07.11.2025 г. по чл.171, т.1, б.“З“, гг) от ЗДвП на полицейски инспектор в СДВР, отдел „ПП“.

При този изход на делото се следват разноси на жалбоподателя, но такива не се претендират.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Й. Б. Й., [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв.С. С., с адрес за призоваване в [населено място], [улица], ет.1, офис 4, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №25-4332-005417/07.11.2025 г. по чл.171, т.1, б.3)ГГ) от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към отдел ПП при СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.